

Lélek-harang

Felsőszölnöki Plébánia lapja

2 évfolyam 2.szám

2006. augusztus 13.

Veres András a Szombathelyi Egyházmegye új püspöke

XVI. Benedek pápa 2006. június 20-án elfogadta Dr. Konkoly Istvánnak az Egyházi Törvénykönyv 401. kánon 1. §. szerinti lemondását, amelyet 75. életévének betöltése után nyújtott be.

A Szentatya a Szombathelyi Egyházmegye új megyés püspökévé Dr. Veres András egri segédpüspököt, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkárát nevezte ki.

Dr. Veres András 1959. november 30-án született Pócsperiben.

Középiskolai tanulmányait 1974-1978 között a Györi Bencés Gimnáziumban végezte.

Az egri érsekség seminaristájaként teológiai tanulmányait előbb az Egri Hittudományi Főiskolán, majd a budapesti Hittudományi Akadémián végezte.

2000. január 6-án II. János Pál pápa püspökké szentelte Rómában a Szent Péter-bazilikában.

Jelmondata: „Adduxit eum ad Iesum” – „Elvitte őt Jézushoz” (Jn 1,41)

*Részlet a székfoglaló beszédéből
2006. augusztus 5.*

Püspöki szolgálatom jelmondatául a Szentírás azon mondatát választottam, amely a keresztségben kapott védőszentemmel, Szent András apostollal kapcsolatos, akiről két helyen is megemlíti az Evangélium, hogy Jézushoz vezette a Messiást keresőket. Előbb Pétert, a testvérét vitte el Jézushoz (Jn 1, 42), majd pedig Betszaidából, a szülővárosából érkezett érdeklődőket (Jn 12,22). Papi és püspöki szolgálatom legfőbb tervét érzem megfogalmazva ebben a szentírási mondatban: Elvitte őt Jézushoz. Ma is nagyon sokan vágyakoznak Isten után, sokan szeretnék megismerni Jézust. Többen vannak olyanok is, akik az élet értelmét keresik és boldogság után vágyakoznak, de még nem jutottak el annak felismerésére, hogy valójában, ki-

mondatlanul ők is, mint minden ember, Istent keresik. Az ember, Isten teremtménye a teremtő Isten után sóvárog. Sokkal többen juthatnának el Istenhez, vagyis boldogság utáni vágyakozásuk beteljesedésére, ha lenne emberük, aki segítené őket ebben a törekvésükben. József Attila, a költő írja: Isten itt állt a hátam mögött, s én megkerültem érte a világot. Isten sokkal közelebb áll hozzánk, mintsem gondolnánk. Segítsünk egymásnak, hogy észre vegyük és felismerjük őt. Szeretném ha szolgálatom által is, minél több kereső ember eljuthatna a minden embert üdvözíteni akaró Isten megismerésére.

Nagyon nagy szükségét érzem annak, hogy az ismert történelmi múlt negatív következményét felszámolva, kínáljunk fel minél több lehetőséget azoknak a felnőtt korú embereknek, akik nem rendelkeznek kellő hitbeli ismeretekkel, ezért az Isten-

nel és az Egyházzal való kapcsolatuk is csak felületes. Itt különös módon gondolok az értelmiségiekre, akik tiltva voltak a vallásgyakorlástól, de felelősségük a társadalom és az Egyház életében igen nagy. Ugyanakkor erősítsük egyházmegyénkben az eddig is eredményesen végzett hitoktatást, hogy a felnövekvő nemzedék már ne szenvedjen az istennélküliség hiányától. Ennek feltétele, hogy a családokkal nagyon szoros kapcsolatban álljon a lelkipásztor és a hitoktató. Legyen gondjuk arra, hogy a családok lelki gondozása megkülönböztetett helyet kapjon a plébániai lelkipásztorkodásban. A korunkban számtalan válságjelet hordozó család intézménye feltétlenül igényli ezt a gondoskodást. Ha jól végezzük ezt a munkát, akkor lesznek jó keresztény családjaink, amelyek melegágyai lesznek a papi és szerzetesi hivatásoknak is.

Római Vakáció

Minden ötödik évben Rómában megrendezik a nemzetközi ministráns találkozót a Szentatya részvételével.

Európa minden részéről érkeznek ide az oltár körül szolgáló fiatalok. A szombathelyi egyházmegyéből 70 segítő érkezett, mindannyian 14 és 18 év közötti fiatalok. A mi plébániánkról ketten mentünk. Treiber Martin és jó magam, Feri atya vezetésével. Július 30-án Vasárnap este a székesegyház előtt volt a gyülekező, mikor begördült az emeletes busz. Az egész éjszakát átutaztuk, kisebb megállókkal. Hétfőn reggel 10 órakor érkezünk meg a világ egyik legszebb városába Assisibe. Szent Ferenc szülővárosa teljesen megőrizte a XII. századi, középkori arcát. A Szent Ferenc bazilikában Feri atya szentmisét mutatott be védőszentjének tiszteletére. Ezt követően úti célunk Róma volt. Késő

délután megérkeztünk a szállásra, mely Rómától 30 km –re Ladispoliban a tenger mellett volt. Az este megfürödtünk a tengerben. Másnap a korai kelés után elindultunk Rómába. Egyből megnéztünk három bazilikát, majd térden csúszva mentünk fel a szent lépcsőn. Szerdán jött a csúcspont találkozás XVI. Benedek pápával a Szent Péter téren. A mintegy 42.000 ministráns teljesen betöltötte a teret. A Pápa pontosan 10 órakor jelent meg a téren, majd a páncél üveg nélküli kocsijával végighaladt a ministránsok sorai között. Ezt követően pápai áldásban részesültünk. Délután a Kárpát-medencei fiatalokkal egy közös magyar szentmisén vettünk részt. Csütörtökön megtekintettük a Szent Péter bazilikát. Nagyon tetszett Michelangelo Pietája. Megsimogattuk Szent Péter lábát, legjobban azonban a kupola tetszett. Ezután

az altemplomban megnéztük a pápák sírját. A legnagyobb tömeg II. János Pál Pápa sírja előtt volt. A légkondis metró utazása után a Colosseum előtt találtuk magunkat. Ezt követően megnéztük a római piac maradványait majd a Spanyol lépcsőt a Trevi- kutat a Pantenont, egy hatalmas fagyival a kezünkben. Este pedig az utolsó csobbanásra került sor a tengerben. Este összecsomagoltunk és vártuk a másnapi hazautat. A korai kelés után buszra szálltunk és elindultunk haza. Útközben megálltunk Loppianoban, ahol egy karizmatikus közösség házáat nézhettük meg. Azután hosszú út állt előttünk így éjfél után fél 2-kor értünk haza. Élményekkel meggazdagodva, sok-sok ajándékkal érkezünk meg a római vakációról.

Klujber Dániel

A Szentatya 3 méterrel a magyar csoport előtt haladt el teljesen nyitott „páпамobiljával”.

Nuskovai koncert

Húsvét előtti időszaknak a nagyhétnek sok-sok szép eseményét élhette meg a hívő közösség.

Nagysütörtök: lábmosás, Ferenc atya az összes ministránsának megmosta a lábát, emlékeztetőül, hogy 2000 évvel ezelőtt Jézus is ezt cselekedte tanítványaival. Felemelő érzés és egyben figyelmeztető, hogy az Úr egyenrangú a szolgálival.

Nagypéntek: még sohase volt ige liturgia ezen a napon. Szívbe markoló érzés a hívő embernek, Jézus szenvedése és kereszthalála a világ bűneiért. Jézus az Isten báránya feláldozza magát, hogy a bűnös ember éljen.

Nagyszombat: feltámadási körmenet, megszólalnak a harangok a körmenet elindul a templomból az egyik keresztfáig imádkozva és énekelve „Feltámadt Krisztus e napon, hogy minden ember vigadjon alleluja”. Egy magasztos érzés járja át az ember szívét-lelkét, hálát adva a jó Istennek e magasztos tettéért, hogy egyszülött fiát adta áldozatul a bűnös emberiség megmentéséért.

Húsvét vasárnap: ünnepi szentmisekor a templom tömve volt, felharsant a kóruson az ének, alleluja hála legyen az Istennek. Egy felemelő érzés az emberi szívnek, azoknak akik igazán és tiszta szívből szeretik Jézust.

Pécsi zarándoklat

Június 24-én egy szombati napon elindultunk Pécsre. A busz reggel hat órakor indult a templomtól, a harangszó búcsúztatott bennünket és kívánt nekünk szerencsés utat.

A hosszú út során többször imádkoztunk és énekelünk, Mária tiszteletére. Mikor megérkeztünk először is megtekintettük a Székesegyházat, melynek falait gyönyörű freskók és fali értékek díszítik. Ezután az altemplomot is megnézhettük. Ezt követően betekintést nyertünk Kászim pasa dzsámijába. A körütekintés végén énekelünk egy Mária éneket.

Ezután szabadidő volt, akik szerették volna megtekinthették a Csontváry Múzeum festményeit. Majd elindultunk a Havas Mária kápolnához, ahol a felsőszölnöki hívekért mutattuk be a szentmisét. A szentmise előtt az ottani kedves plébános nagy szeretettel köszöntött minket. A misét követően gyönyörködhettünk a csodás kilátásban, mivel a kápolnától rálátást nyertünk Pécsre. Majd elmentünk Máriagyödre ahol megtekinthettük a templomot, sajnos nem le-

Húsvét hétfő: egy nagyon szép szlovén koncertnek lehettünk a hallgatói és tanúi amilyent nagyon ritkán hall az ember. Egy pünkösdisták kórus jött el hozzánk. A szereplésük nagyon szép és felmagasztaló volt, húsz éves a csoport fiatalokkal és idősebbekkel. Amit énekeltek az szívből jött. Látszott rajtuk, hogy szívvel-lélekkel csinálják, volt valami felemelő kisugárzásuk.

Nagyon sokan könnyekre fakadtak köztük jó magam is. Ez a koncert még szebbé varázsolta a Húsvéti ünnepeket. Hála nekik, hogy eljöttek a Jó Isten segítse és vezérelje Őket, hogy még nagyon sokáig és sokaknak örömet szerezhessenek.

Szukics Emma

hettünk sokáig, mert esküvő volt.

Ezután Villányba vezetett utunk ahol megkóstolhattuk a Kecskés pincészet borait. Borkóstolást követően vacsorázni mentünk.

Vacsora után elindultunk haza, a buszon sok Mária éneket énekelünk és hálát adtunk ezért a csodás napért.

Későn, de élményekkel gazdagon értünk haza.

Köszönetet mondunk Máriának, hogy láthattuk ezeket a csodás tájakat és amiért épségben hazaértünk.

Ezúton is szeretnénk megköszönni Merkli Ferenc plébános úrnak, hogy megszervezte nekünk ezt a szép zarándoklatot.

Felsőszölnök, 2006. július 31.

Voura Brigitta és Labricz Gabriella

Interjú, Szabolcs atyával

Nehéz szívvel vettem tudomásul a környék híveivel együtt, hogy Fekete Szabolcs Benedek atya dispoziációt kapott, amelynek értelmében 2006. 07.01-től 4 év után elhagyja Szentgotthárdot, és csákánydoroszlói plébános lesz. Vigasztal a tudat azonban, hogy egy kerületben működünk, egy kerületben dolgozunk a hívek lelki üdvéért. Egy nyári reggel megleptem készülő plébániáján.

- Szabolcs Atya, mi az újmisési papi jelmondatod, és sikerült –e megvalósítani azt az utóbbi 4 év alatt?

Újmisési papi jelmondatomat már a harmadik év végén megtaláltam. A szeminárium kápolnájában észrevettem egy mondatot a színes üveglapon, ami nagyon megragadt bennem. Uram, te tudod, hogy szeretlek Téged. Ez a legfontosabb, s ezt választottam jelmondatomnak. Fontos, hogy látszódjék rajtam, hogy ki a legfontosabb és kiért csinálom. Reményik Sándornak van egy verse, az a címe: Akarom. S abban az áll, hogy akarom, hogy fontos ne legyek magamnak. Ez azt jelenti, hogy ne magamnak legyek fontos, hanem annak, aki meghívott. Szentgotthárdon az első szentmisén is ezt prédikáltam. Amennyire tölem tellett, ezt próbáltam megvalósítani. Alapvetően az Istent kell mindennél jobban szeretni. Szent Teréztől is van egy fontos mondásom: Solo Dio Basta. Elég az Isten egyedül. Egyedül az istennek akarok tetszeni. Elején talán azt gondolták a gotthárdi hívek, hogy ez egy rideg, hűvös pap lesz, nem akar senkivel sem szóba állni. De a végére talán megértettek belőle valamit.

-Első helyed Szentgotthárdon volt. Ez a prima caritas az első szeretet. Hogyan összegeznéd ottani munkádat? 2002 nyarán kaptam meg a kinevezésemet, abban az állt, hogy az első állomás szokott a legszebb és a legmaradandóbb lenni a pap életében. Hálás vagyok, hogy ez megvalósult Gotthárdon. Jó alap volt ez a 4 év, nagyon jól éreztem magam ott, kicsit vérzik a szívem, hogy el kellett jönnöm onnan.. Tudom, hogy ilyen jellegű helyem nem lesz többet, de mint vezetőként, felelősként is sikerül papi örömeiket találni a lelkipásztorkodásban.

- Harmadik kérdésem a szlovénekkal kapcsolatos. Mi-

lyen kapcsolataid voltak a mieinkkel?

Nagy örömöm volt az, hogy hittant taníthattam, viszont nagy fájdalom volt, hogy csak kevés óraszámban. Ennek ellenére boldog voltam, mert 3 órát tanítottam hetente az apátistvánfalvai iskolában. Az a kis iskola családias légkörű iskola volt, és az elsők, akik befogadtak a Vendvidéken, azok a hittanosaim voltak.

Rajtuk keresztül kerültem egyre közelebb az ottani emberekhez. A gyerekeken keresztül vezet az út a szülők-höz. Igyekeztem megtanulni az alapvető imádságokat otthoni nyelven, a gyerekek a kiejtésemet mindig kiigazították. A helyettesítések révén eljutottam Felsőszőlőnkre is, ott is ezt igyekeztem végrehajtani. Ami nagy élmény volt Apátistvánfalván, az az óvodás hittan volt, először nagy félelemmel, majd nagy lelkesedéssel, aztán észrevettem, hogy a gyerekek itták az evangéliumról szóló tanítást, természetesen az ő nyelvükön.

- Milyen érzésekkel jöttél el Csákánydoroszlóra? Nem féltél a kisvárosból annyi faluba kerülni, ráadásul plébánosként?

Tele vagyok várakozással. Ami a legfontosabb lenne, a hat falut valahogyan összetartani. Ugyanis 15 évvel ezelőtt még 4 lelkipásztor működött. Volt pap Iváncon, Felsőmarácon, csákányban és Vasalján. Mindegyiknek fáj, hogy most nincsen önálló papja, mindegyik szeretné, ha az új plébános odaköltözne. Nem lakik ott a lelkipásztor, ez annyira fáj az embereknek. Ezt a hiányt kell nekem pótolni, hogy feljűk fordulok, habár nem lakok ott. Egy történettel próbálom megértetni velük ezt: Egy hatgyermekes családban a gyerekek elkezdnek veszekedni, hogy apa, engem nem szeretsz úgy mint a másikat. Nem lehet mindenkit egyformán szeretni, hanem mindenkit személyre szabottan kell szeretni. Most jelenleg felújítások vannak, plébánia, belső festés, a felsőmarárci templom tatarozása, az ivánci templom tetőjének a befejezése. A vasaljai templom tetejét is be kell fejezni, de ennél is fontosabb a közösségépítés. 3 iskolám van, ott fogok hitoktatni, Most ezek a legfontosabb dolgaim.

- Mit üzensz a felsőszőlőnk plébánia híveinek?

Azt üzenem, hogy szeressék továbbra is Jézust és a papokat.

Merkli Ferenc atya

Nemzetiségi lét

Gedenkfeier anlässlich des 60. Jahrestages der Vertreibung

2006. ist ein bedeutendes Jahr im Leben der Ungarndeutschen. Überall im Land, wo Ungarndeutsche leben, werden Gedenkveranstaltungen organisiert, um sich würdig an den 60. Jahrestag der Vertreibung zu erinnern.

In Unterzemming fand diese Gedenkfeier am 4. Juni statt und wurde von der deutschen Selbstverwaltung organisiert. Zahlreiche Dorfbewohner und 4 Personen, die damals nach Deutschland ausgewiesen wurden, nahmen an der Veranstaltung teil.

Vor 60 Jahren, am 26. Mai wurden 119 Personen aus Unterzemming ausgewiesen. Sie mussten ihre Familie, ihr Zuhause, das Haus, das Grundstück, also alles verlassen und sich auf den Weg in die Fremde, ins Unbekannte machen, wo sie alles von vorne anfangen mussten. Ihre einzige Sünde war die deutsche Muttersprache.

Die Gedenkfeier begann mit einem zweisprachigen Gottesdienst. Nachher wurde die Gedenktafel am Eingang der Kirche enthüllt und vom Pfarrer Franz Merkli gesegnet.

Die Vorsitzende der deutschen Selbstverwaltung sowie Herr Dr. Hans Feitl erinnerten sich an diesen schrecklichen Schicksal im Jahre 1946. Die Erinnerungen von Herrn Feitl lockten Tränen in den Augen vieler Teilnehmer. Auch der damalige Pfarrer Márton Tóth schrieb im Kirchenbuch über das tragische Ereignis der deutschen Bevölkerung.

Am Ende der Veranstaltung legten die örtliche Selbstverwaltung und die deutsche Selbstverwaltung Ihren Kranz nieder.

Die schönen, alten Heimatlieder gesungen vom deutschen Frauenchor- und die Gedichte über der Vertreibung haben die Seele aller Teilnehmer berührt.

Hilda Czuczai-Skaper

Posvetitev in umestitev pušpekije v Murski Soboti

25. junija 2006. je bila v cerkvi Sv. Nikolaja v Murski Soboti posvetitev in umestitev prvega pušpeka murskosoboške pušpekije. Nauve pušpek se zove Marjan Turnšek. Te den je bju tüde razglasitev nauve pušpekije Murska Sobota. Pred 15-imi lejte, na te den so vözglasile samostojno Slovenijo. Po 15 lejt so se uresničile sanje lidam severo-vzhodne Slovenije, ka so dobile nauvo pušpekijo. Cerkev Sv. Nikolaja v Murski Soboti je zdaj postala stolnica. Na te velke den je bila lepau prenovljena.

V nedelo, 25. junija so prišli v soboško cerkev paulek popov tüde velke lidge, kak so predsedniki (elöljárók), ministri, evropski poslanec Lojze Peterle, župani, svetniki, pa več kak 3000 vernikof iz 36 župnij iz na nauvo postavlene murskosoboške pušpekije, pa iz drüge pušpekije tüde. Uvodno bogoslüzje je držo mariborske pušpek dr. Franc Kramberger. Paulek njega so bili eške drüge popevge, kak npr. ljubljanske pušpek Alojz Uran, pušpeki Metod Pirih, Anton Stres, Andrej Glavan, Jožef Smej, Jurij Bizjak, pa eške dosta druge. Pri slovesnem bogoslüzju je somaševalo skor 200 popov. Lidi v cerkvi je pozdravo gospaud Martin Horvat. Potistom je gospaud Smej gorprešto pismo, štero je poslau papež XVI. Benedikt. Pismo je pušpek Smej

gorprešto v slovenščini.

Potem so gorparštele Božjo besedo, eno tüde vogrsko, pa evangelij. Za tem so gorposvečale nauvoga pušpeka. Glavne posvečevalec je bju pušpek Kramberger, paulek njega pa sta eške posvečevala celjski pušpek Anton Stres, pa mariborske pušpek Jože Smej. O pušpekove slüzbe je gučo gospaud Kramberger. Nauvome pušpeke je gorpostavo 9 vprašanja, pri katerim je un izpovedo svojo vero, pripravljenost slüzete Kristusu in skrbete za oznanjevanje nauka. Gospaud Turnšek je osemkrat odgovoro z besedo »Hočem«, devetič pa je pravo ka »Hočem z Božjo pomočjau«. Tau pa je pravo zatok ka delo, na šteroga je zval Bog, je mogauče napravete z njegovem pomočjon. Potistom, da so spejvale litanijo vseh svetnikov, je g. Turnšek ponizno ležo pred oltarom, potistom je dojpoklekno in pušpeki so mu gordjale rokau na glavo. Posvečenje je bilau sklenjeno te, da je glavne pušpek, Kramberger nauvome pušpeke gordjau na glavo evangeljske knjige pa tazmolo posvetilno molitev. Potistom je belau mazanje s sveto krizmo. Daubo je eške prstan, štere oznanja zaroko s cerkvijo, püspöksüveg?, pa palico, štere zname-nüje pastirsko slüzbo med božjim lüdstvom.

Tadale je že maševal nauve pušpek, gospaud Turnšek. Daubo je tüde simbolne darove: krüj in vino sta ma prinesla brat pa sestra, zakonca Škrobar s deco so prinesli dobraute iz krajev murskosoboške pušpekije, madžarski verniki so prinesli lepau vözašite prte, romi-cigani so pa prinesli violino (hegedü).

Na konce meše so zaspejvale zahvalno pesem, gospaud Turnšek pa je üšo med lidi in jih posvečo kak nauve pušpek. Gratulejrale so ma vsi predstavniki Slovenije, pa lidge tüde, un pa se je lepau zahvalo, ka je tak dosta lidi vküper prišlo, pa je pravo:« S tem ste pokazale, ka mate svojo pušpekijo rade. Med vas ne prihajam kak tujec. V Kristusu smo vsi eno: ni več Prekmurca, ne Prleka, ne Štajerca, ne Madžara, ne Roma, ne Slovenca. Po Svetem Duhu, štera je Božja lübezen, smo vsi eno. Tau ne pomene izginotja različnosti, štero je našo bogastvo, ampak uresničevanje lübezni, k štere smo pozvane, zatok ka nas Bog prve lübe. Prav zarade različnoste je mogauča lübezen. Svejt je žeden Božje lübezni in samo lübezen leko prepriča svejt. Svetost pa ga spremeni na baukše.« S temi rečmi se je poslovil murskosoboške pušpek.

Ágnes Hanzsek

Lelkiség

Salkaházi Sára 1899. május 11-én született. Iskoláit a tanítónői diploma megszerzéséig Kassán végezte.

1927-ben ismerkedik meg a Kassán letelepedő szociális testvérekkel. 1928-ban elvégzi az általuk szervezett szociális és népjóléti tanfolyamot, és lélekben egyre közelebb kerül a Társaság szelleméhez. Még ez évben háztűznézőbe” megy a budapesti anyaházba, ahol kissé furcsállják ugyan túl

modern, cigarettázó stílusát, de nem vágják el útját a Társasághoz. Sára belátja, hogy változnia, bizonyítania kell, s kemény küzdelmek árán rövid időn belül leszokik a dohányzásról és az újságírói élet kínálta szabadságról”, hogy ráléphessen az Istennek adott lélek belső szabadságának új távlatokat nyitó útjára.

1929-ben elfogadják jelentkezését a Szociális Testvérek Társaságába. Februárban megkezdheti a noviciátust a szegvári házban. A fogadalomtétel előtti hónapokat már Kassán tölti, ahol a karitás szervezésének munkája várja. Első fogadalmát 1930 pünkösdjén teszi le Szegváron. Jelmondata egyetlen szó: Alleluja!

1944. december 27-én a nyilasok körülzárták a Bokréta utcai munkásnőotthont, amely Sára testvér vezetése alatt állt. Zsidók után kutattak, s négy gyanús személyt, valamint Bernovits Vilma hitoktatónőt őrizetbe vették. Sára testvér éppen nem tartózkodott a házban, csak végszóra érkezett meg. Kikerülhetett volna a letartóztatást, de nem tette meg. Mint az otthon felelős vezetőjét, őt is elhurcolták, s egy szemtanú szerint még aznap este mind a hatukat - mezítelenre vetkőztetve - a jeges Dunába lötték. A kivégzés előtti percben Sára testvér gyilkosai felé fordulva leterdepelt, és égre emelt tekintettel nagy keresztet vetett magára. Isten elfogadta életfelajánlását, vértanúsága betejesedett.

Minden úgy történjen, amint akarod. Én mindent készséges lélekkel akarok elfogadni, még ha minden csepp véretem oda is kell adnom. (1929. augusztus 25.)

Minden pillanatban készen kell lenni Isten akaratának teljesítésére. Mi ez? Miről van szó? Minden pillanatban mindig állandóan! Nem amikor nekem tetszik, nem amikor nekem jó, hanem mindig készen lenni. Úgy dolgozom-e lelkemen, hogy az kész minden pillanatban lemondani önmagáról? Nem marad-e bennem, szívem mélyén valami, ami megghiúsítja azt, hogy egészen, odaadottan teljesítem Isten akaratát? És milyen örömmel tudom teljesíteni akkor, ha a saját akaratomról kell lemondanom? (1929. szeptember. 5.)

Tamás, a hitetlen. Igen, mindig így beszélünk róla, és hányszor, hányszor vagyok én ilyen. Hitetlen, kicsinyes, telve gyarlósággal, telve feltételekkel: ha „akkor... „

Igen, csupa ilyen feltétel az életem. Tamás azt mondta: ha nem látom, nem hiszem. S hányszor, hányszor mondom én ezt. Hogy telítve van az én életem ilyen ha , akkor-ral! Micsoda feltételeket tudok szabni! Ha szeretnek, akkor szeretek! Ha jók hozzám, akkor jó vagyok! Ha nap nevet rám, akkor derűs vagyok! Ha jól

megy minden, akkor boldog vagyok! Csupa-csupa ha, akkor! Pedig az Úrjézus nem ezt kívánja tőlem! Nem feltételüket akar! Az Úrjézus megengedte ezt Tamásnak! Csak neki, hogy lássuk, mennyire el lehet sülyedni a sötétségben és kétségbeesésben, és hogy szabad ilyen lélekkel is hozzá menni, hogy sebeit érintsük, de csak egyetlen egyszer, hogy lássuk annak a ha, akkor-nak rettentő komolyságát.

Lehet, hogy néha egészen kicsi, csekély és egészen prózai dolog az, ami lelkeket leköti. Talán egy szem kockacukor vagy egy falat kenyér. Ne mosolyogjam le ezeket. Ne mondjam, hogy ezek olyan semmisségek, melyek szóra sem érdemesek a lelkiéletben. Lássam egészem tisztán, az a szem cukor jelenti a boldogságot vagy az a darab kenyér. Próbáljam elvenni magamtól, ha csak egy ici-picit is fáj, világos, hogy ragaszkodom ehhez: mondjak le! Legyek szabad mindentől, nemcsak a nagy dolgoktól, hanem és legfőképpen legyek szabad az apróságoktól! (1929. szeptember. 20.)

Tavaly olyan sokat kínlódtam, mert egyeseket oly nehéz volt elviselni. És akkor csináltam azt, ami aztán olyan volt mint egy varázslat, hogy szinte egészen eltörölte az unszimpatiát. Valahányszor találkoztam az illetővel, mindig egy röpimát mondtam érte. Csak ennyit: Jézus, segítsd meg! Áldd meg! És ez nagyon jó. Ezt nem szabad soha elhagyni! (1930. július 28.)

Szeretni, mikor szeretnek, mikor tele van a lelkem érzellemmel, - semmi! Szeretni, mikor nehéz, mikor talán a szívemnek panasz van, fáj, mikor ellöknek. Ez, ez kell az Útistennek! S ezt meg fogom próbálni. Meg akarom kezdeni, ha százszor is belebicsaklom, mindaddig, míg sikerülni fog! (1931. március 17.)

Tegnap reggel fogadalmat tettem egy hónapra, hogy kávé helyett tejet iszom, hogy cukorkát nem eszem, s hetenként 3x böjtölök. Mise után gyóntam. Bartha az első kettőt jóváhagyta, a böjtöt nem. Hetenként egyszer. Óvott a fogadalmaktól. „Csak maradjunk a közönséges utakon!” Lelkesedésem lelohadt. Nem baj. Hűséges leszek. (1935. október 9.)

Nem voltam egészen hűséges. Rájöttem, hogy milyen szörnyű nehéz a lemondás a kávéról. Reggel betartottam. Délben nem. Jó lesz ezzel kapcsolatban folytonos harcot indítani. (1935. november 3.)

Az önmegtágadást nem szeretem, a ciliciumnak még a gondolatától is irtózom! Hova fog ez vezetni? Lám, így látom, hogy mennyire képtelen vagyok önmagamtól valamire! Kegyelem kell ehhez! Kegyelem! A keménység, önmagam iránti keménység kegyelmét add meg nekem édes Istenem! A lemondás szellemét! (1936. június 16.)

Szeretni akarom a halált! Nem félek a haláltól, bár egyszer megengeded, édes Istenem, hogy átérezzem a halálfélelmet. És nem tudom, hogy majd ha elérkezik életemnek ez a legszebb, legnagyobb és legnehezebb órája, vajon nem kell-e szörnyű halálgyötrelmet kiállanom! Már most készülök a halálra! Készülök, hogy mindennap keresek alkalmat önmagamnak a meghalásra. Hogy szívesen fogadjam mindazokat a dolgokat, ítéleteket, rólam való gondolatokat, bírálatokat, melyek megsemmisítő, melyek megalázók! - Tudatosan akarom legalább minden rózsafüzér előtt felindítani magamban azt a gondolatot, hogy most a halálért is imádkozom SZUZANYÁMHOZ! Imádkozni akarok a jó és istenes halál kegyelméért! (1936. aug. 30.)

Jutalom kirándulás

Július 15-én reggel 9 órakor gyülekezés volt a plébánia előtt. A kirándulás Styrassic Park-ba a Napraforgó énekhar tagjait és a minisztránsokat érintette.

Öt autóval vittek bennünket Ausztriába. Már út közben is sok szépet láthattunk. Lassan de biztosan megérkeztünk Styrassic Park-ba. Egy szlovén nyelvű idegenvezető végigkísért minket a parkban. A több mint 70 életnagyságú dinoszauruszt mindannyian megcsodáltuk. A legnagyobb érdeklődést az „élő dinoszaurusz” keltette. A parkban egy előadást is megnéztünk Tarzanról és Jeanről, valamint a simogató állatkert is sokaknak

tetszett. Sajnálva hagytuk ott a parkot, de izgatottan vártuk a parkhoz egy közel lévő strandon a fürdést. Egy szuper délutánt töltöttünk a strandon. Nagyon jó volt a csúszda és a hullámfürdő, és sajnos nagyon gyorsan eltelt a délután.

A hazaút persze szomorkásabb volt, mint az oda-vezető. Mindannyian köszönjük a plébános úrnak, hogy megszervezte nekünk ezt az utat és köszönjük azoknak a szülőknek, akik hozzájárultak ahhoz, hogy ez az élményteli kirándulás megvalósuljon.

Gyécsek Alexandra

Rejtvény

	O	
A	D	Ó
	A	

	A	
E	P	E
	A	

	A	
I	M	E
	A	

	E	
A	L	Á
	E	

Rejtvény leírása:

Írjatok be a hiányzó négyzetekbe olyan mássalhangzókat, hogy vízszintesen és függőlegesen értelmes szavakat kapjatok.

Beküldési határidő, augusztus 27.

A helyes megfejtők tárgyjutalomban részesülnek.

Eseménynaptár

Augusztus

5. Dr Veres András az egyházmegye új püspöke
12. Bázakerettye
13. Családi nap Szakonyfaluban
13. A templom búcsú napja Alsószölnökön
15. Nagyboldogasszony ünnepe
20. Szent István Király
27. Falunap és ravatalozó szentelés Felsőszölnökön

Szeptember

1. Iskolakezdés-gyóntatás iskolásoknak
3. Veni sankte
8. Kisboldogasszony
17. Salkaházi Sára boldoggá avatása Budapesten

A Nuskovai Pünkösdisták Kórus húsvéti koncertje Szakonyfaluban április 17-én

Elsőáldozás Szakonyfaluban május 14-én

Elsőáldozás Felsőszőlőkön május 21-én

Elsőáldozás Alsószőlőkön május 28-án

Cursillós záró találkozó a rönöki Szent Imre templomnál június 14-én

„Nem csak a húsz éveseké a világ” fiatalokkal és idősebbekkel a pécsi zarándoklaton június 24-én

További képek megtekinthetők a plébánia internetes képtárában a <http://kep.tar.hu/senik-oldalon>

Szerkesztő: Merkli Ferenc Plébános
Kiadó: TOSO Reklámgrafikai Kft.
Fotó: Kovács László, KoLa Fotó

A következő szám október elején jelenik meg.

www.senik.atw.hu